

۳ نکته ماندگاری «نون‌خ»

رها فاطمی

روزنامه نگار

از همان ابتدا که اولین سکانس مجموعه «نون‌خ» روی آنتن تلویزیون رفت، مشخص بود که مخاطب با یک کار خاص و متفاوت روبه‌روست. از رنگ و لعاب منطقه کردنشین گرفته تا همدلی‌هایی که انگار خیلی وقت بود جای خالی آن در تلویزیون احساس می‌شد. نون‌خ در قامت یک مجموعه موفق که توانسته به حال و هوای مردم کرد بپردازد از چند منظر قابل بررسی است. اولین نکته، نمایش ساده و بی‌تکلف مردمانی است که حتی وقتی در فصل دوم با بحرانی مثل زلزله روبه‌رو می‌شوند، فقط به فکر خودشان نیستند و تلاش می‌کنند همسهریان‌شان را از این بحران نجات دهند. این صداقت و بی‌تکلف بودن، چه در زمانی که با بحران روبه‌رو می‌شوند و چه زمانی که خبر خوش می‌شنوند، قابل مشاهده است. درست مثل وقتی که یک اتفاق خوب می‌افتد و نورالدین خانزاده با همان لحن و لهجه شیرین «آی باریکلا» سر می‌دهد و لبخندش باز می‌شود. با مثل همان قاب ماندگار که در اتفاقی در حال استراحت است و با خدا درد دل می‌کند، بعد عکس‌های داخل گنج‌ه اتاق را می‌بیند و یاد دخترانش می‌افتد و دوباره با خدا حرف می‌زند. سادگی و واقعی بودن دیالوگ‌ها به خصوص وقتی صحبت از نورالدین می‌شود، آن قدر واضح است که آن را به یک روایت متفاوت تبدیل می‌کند. البته به نظر می‌رسد این کار با استفاده از بازیگران توانمند و نه لزوماً چهره، صورت گرفته است. به قول یکی از منتقدان که گفته بود بیشتر بازیگرانی که در این مجموعه بازی کردند، پیش از این جزو سایر بازیگران بودند و حالا در نقش‌های اصلی حضور دارند. حضوری که اتفاقاً درست و سنجیده بوده و توانسته نون‌خ را دیدنی کند.

ویژگی دیگر نون‌خ، بازی‌های ساده و واقعی است. از سلمان، عمو کیوان و دختران نون‌خ گرفته تا همه آن نقش‌های به‌ظاهر ساده مثل عمه‌ها که مدام در حال کار هستند و لبخند به لب دارند. بسیاری از بازیگران نون‌خ، اصالت کرد دارند و شاید بتوان گفت این مسأله در باورپذیر شدن نقش‌ها تأثیر بسیاری داشته است. با این حال، نمی‌توان هدایت سعید آقاخانی در نقش‌ها را نادیده گرفت که چطور توانسته نقش‌های درست، باورپذیر و واقعی را از این بازیگران به تصویر بکشد. نکته دیگری که باید به آن اشاره کرد، وجود لحن و لهجه‌های مختلف کردی است. شاید مخاطبی که به این زبان مسلط نباشد، متوجه این نکته نشود اما آن‌طور که عوامل نون‌خ در مصاحبه‌های خود گفته بودند در این سریال از لهجه‌های مختلف کردی استفاده شده بود تا هم ادای دین به همه کردها باشد و هم رنگارنگی این قوم بیشتر مشخص شود. در مجموع باید به این نکته اشاره کرد که نون‌خ ترکیبی از بازیگران توانمند، کارگردانی درست، لوکیشن‌های متنوع و بومی و رنگ‌هایی است که مخاطب را بیشتر از قبل با حال و هوا و فرهنگ کردی آشنا می‌کند. نون‌خ، حالا با گذر از فصل ۴ و خبرهایی که درباره فصل ۵ آن منتشر شده، توانسته به بلوغ نسبی نزدیک شود و یک قصه و روایت پخته را برای مخاطبان به نمایش بگذارد که از تکرار عبور کرده و توانسته تازه باقی بماند.

نگاهی به نقش آفرینان سریالی به کارگردانی سعید آقاخانی

پای ثابت نون‌خ

سپیده اشرفی

روزنامه نگار

سریال «نون‌خ» از همان فصل اولی که آغاز شد، تلاش کرد نوع دیگری از فرهنگ و رسوم مردم کرد زبان را در قاب تلویزیون نشان دهد. شاید در نوع خود هم بدیع بود و به همین دلیل هم مخاطبان بسیاری پای آن نشستند. نون‌خ به کارگردانی سعید آقاخانی و تهیه‌کنندگی مهدی فرجی در هر فصل سراغ یک قصه اصلی و برخی خرده‌روایت‌ها می‌رفت تا به بهانه آن، بخشی از سبک زندگی مردم کرد را به نمایش بگذارد. در میان همه نقش‌های ریز و درشتی که در نون‌خ به تصویر کشیده شد، برخی از نقش‌ها در کل چهار فصل تداوم داشت و به یک پختگی رسید. در ادامه به برخی از این نقش‌ها اشاره و ویژگی‌هایش را مرور کردیم.

نورالدین وارد می‌شود

سعید آقاخانی در مجموعه نون‌خ نقش نورالدین خانزاده را بازی می‌کرد که کوتاه شده نام او روی این مجموعه قرار گرفته بود تا تداعی برخی خلافاکاران و اختلاس‌گرانی باشد که نام‌شان به شکل خلاصه بیان می‌شود. در قسمت اول مجموعه، به واسطه بدهکاری زیادی که او به اهالی روستا داشت، نام نون‌خ بر او گذاشته شد. مدل بازی طنز و لهجه کردی، نقش او را بیشتر از دیگر نقش‌هایش ماندگار کرد. نورالدین بازی اصلی مجموعه بود که در چند سری تولید شده از این سریال، حضور داشت.

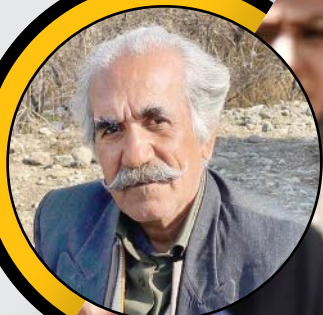
عمو کیوان عاشق پیشه

سیروس میمنت قبل از مجموعه نون‌خ در سریال‌های تلویزیونی بسیاری بازی کرده بود اما بازی او در نقش عمو کیوان، آن قدر خاص و شیرین بود که او را به یک کاراکتر ماندگار تبدیل کرد. عمو کیوان حال‌وهوای یک شخصیت عاشق‌پیشه را داشت که وقتی اسم فریده همسرش را می‌شنید، با همان سبیل پت و پهن کردی، دلش نرم می‌شد و لبخند می‌زد. میمنت در این نقش توانست کاراکتر متفاوتی از یک کرد عاشق را بازی کند که همه به او مشکوک هستند که درگیر اعتیاد شده. پنهانکاری‌های عمو کیوان و طنزی که در بازی با کلمه پیک‌پیک دارد، او را به یکی از کاراکترهای دیدنی نون‌خ تبدیل کرده بود.

لهجه شیرین عمو کاووس

ماشا... وروایی، عمو کاووس سریال نون‌خ بود که درست مثل عمو کیوان، هم مهربان بود و هم زود عصبانی می‌شد. لهجه شیرینی که داشت و حساسیت‌هایش روی بعضی چیزها، او را به یک نقش ماندگار تبدیل کرد. در برخی سبب‌ها از او این‌طور نوشته‌اند که روزگاری دوره‌های سخت نظامی را گذرانده بود و یک بار هم گفته بود که آرزویش این بوده که کماندو شود. امیریوسف قربانی، فرمانده هوانیروز ارتش جمهوری اسلامی ایران بعد از فصل دوم نون‌خ، وروایی را به دفترش دعوت و از این هنرمند ارتشی، تقدیر کرد.

هنرهای شیرین خانم

ندا قاسمی ایفاگر نقش شیرین در مجموعه نون‌خ بود. او به عنوان یکی از دختران نورالدین خانزاده، دختری اهل هنر و عاشق نقاشی بود که دست بر قضا شانس نمی‌آورد و خواستگاران‌ش هر کدام یک مشکل داشتند. مثلاً سلمان که خواستگار شیرین بود و حتی دیدنش برای شیرین به عذاب تبدیل شده بود. یا فریبرز که شاگرد نانوا بود که تبدیل به یک آدم بدشانس شده بود که هر کجا می‌رفت مصیبت را با خودش می‌برد. شیرین عاشق پدرش بود و در همه حال، مثل دیگر دختران، کنار پدر حاضر بود تا نورالدین خانزاده آنها را الوس کند و به آنها عروسک‌های کوکی بابا بگوید.